

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3819/2022
20.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Града Краљева, кога заступа Градско правобранилаштво Града Краљева, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Бора Николић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3066/21 од 15.12.2021. године, у седници већа одржаној 20.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3066/21 од 15.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3066/21 од 15.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 1855/20 од 06.09.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име стицања без основа у периоду од 01.12.2012. године, закључно са 31.10.2020. године, плати 480.349,96 динара, са законском затезном каматом почев од 01.11.2020. године до исплате. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 30.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3066/21 од 15.12.2021. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из разлога садржаних у одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда

потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је стицање без основа због неплаћене закупнине стана за период од децембра 2012. године закључно са октобром 2020. године, чији је тужилац носилац права коришћења. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром на то да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а указивањем да тужилац туженој није понудио закључење уговора о закупу предметног стана, због чега му и не припада тражени износ на име закупнине, заправо се оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа је 07.12.2020. године, а вредност предмета спора је 480.349,96 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**